

சிலுவை சுமத்தல் ஒரு சலுகை

CROSS-BEARING A PRIVILEGE

“அவர்கள் இயேசுவை கொண்டு போகிற போது... சீமோன் என்கிற ஒருவனைப் பிடித்து, சிலுவையை அவர் பின்னே சுமந்து கொண்டு வரும்படி அதை அவன் மேல் வைத்தார்கள்.” - லூக்கா 23:26

இந்த வேத வசனம் நமது ஆண்டவர் அடைந்த அவமானம் மற்றும் இழிவின் முழு காட்சியையும் நமது மனதிற்கு முன்னே கொண்டு வருகிறது. இது அவரது சொந்த தேசத்தின் மனிதர்கள் - பிரதான ஆசாரியர்கள், வேதபாசகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களின் வேண்டுகோளின்படி ரோம கவர்னரால் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை. பிலாத்து விருப்பம் இல்லாமல், யூத ஜனங்கள் கொடுத்த அழுத்தத்தினால் இந்த தண்டனையை கொடுத்தான். அவனால் நியமிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கதிரியும் அவனது போர் சேவகர்களும் இயேசுவை கொண்டு சென்றார்கள். இயேசுவை பிலாத்து இ குற்றவாளி என்று தீர்க்காவிட்டால், ரோம அரசுக்கு விரோதமாக வேலை செய்வதாக அவனைக் குறித்த அவர்கள் பிராது கொடுப்பதாக பிரதான ஆசாரியர்கள் பயமுறுத்தியிருந்தார்கள். ரோம சக்ரவர்த்தியின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிக்கு, தான் ராஜா என்று அடக்கமுள்ள நசரேயன் கூறிக்கொள்ள அனுமதித்த அவனை (பிலாத்துவை) ரோம சக்கரவர்த்தி எப்படி நடத்துவானோ

யூத சனகரின் ஒரு வித்தியாசமான குற்றச்சாட்டின் கீழ் கர்த்தரை நியாயம் விசாரித்ததை நாம் நினைவு கூருகிறோம். அவருக்கு விரோதமான அவர்களது குற்றசாட்டு தெய்வ நிந்தனை (தேவ தூஷணம்). நியாயப்பிரமாணச் சட்டப்படி அதற்கு தண்டனை கல்லெறிந்து கொல்லுதல். அந்த சமயத்தில் கல்லெறிதலை செய்ய அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஒரு வேளை அவர்கள் ஜனங்களுக்கு பயந்திருக்கலாம்.

நமது கர்த்தர் கல்லெறியப்பட வேண்டும் என்பது தெய்வீக திட்டமல்ல. அவர் சபிக்கப்பட்டவராக கருதப்பட்டு மரத்தில் தூக்கிப் போடப்பட வேண்டும் என்பதே தெய்வீக திட்டம். (உபாகமம் 21 : 22, 23) “சர்ப்பமானது மோசேயினால் வனாந்திரத்திலே உயர்த்தப்பட்டது போல, மனு- குமாரனும் உயர்த்தப்பட வேண்டும்.” (யோவான் 3: 14,15) திரளான ஜனங்களுக்கு பயந்ததினால் அல்லது ரோம கவர்னரிடமிருந்து உத்தரவு கிடைக்காததினால் யூதர்கள் இயேசுவை கல்லெறியவில்லை.

ரோம நீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் தெய்வ நிந்தனை என்கிற குற்றச்சாட்டை கொண்டு வர முடியாததினால், ஒரு வித்தியாசமான குற்றச்சாட்டை கொண்டு வந்தார்கள். அதாவது ரோம சக்கரவர்த்திக்கு அவர்கள் விசுவாசமாக இருந்த பொழுது, இயேசு ரோம அதிகாரத்துக்கு துரோகியாக இருந்தார் என்பதாகும். பிலாத்து இந்த காரியத்தில் தன் கைகளை கழுவினான். இந்த பழியிலிருந்து விடுபட விரும்பினான். யூதர்களிடமிருந்து வந்த அழுத்தத்தினாலும் அமைதியை நிலை நாட்ட விரும்பினதினாலும் இ நமது கர்த்தர் தம்மை யூத ராஜா என்று கூறிக்கொண்டதால் அவரை சிலுவையிலிறைய உத்தரவிட்டான்.

இயேசு கல்வாரிக்கு போகும் வழியில் தமது சிலுவையை சுமந்தார் என்பதையும் அதன் சுமை தாங்காமல் அதன் கீழாக விழுந்தார் என்பதையும் இந்த விவரமானது குறிப்பிடுவதாக காணப்படுகிறது. இதற்கு அநேக காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். அவர் மன மற்றும் சரீர வேதனையிலும் பலவீனத்திலும் இருந்தார். கெத்செமனேயில் இரத்த வேர்வையில் வேதனையை

அடைந்தார். அவர் சனகரின், பிலாத்து, ஏரோது போன்றவர்களின் முன்பாக நியாய விசாரணைகளை சகித்திருந்தார். இதற்கு பின்பு அவர் சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டார். இவ்வளவு பாடுகளை பட்ட ஒருவர் நடக்கக்கூட முடியாதவராக இருந்திருக்கவேண்டும். அவரோ இந்த பார சிலுவையை சுமந்தார்.

சிலுவையின் தோராயமான எடை

ஒரு பரிபூரண மனிதனாக நமது ஆண்டவரை நினைக்கும் போது, அவரை ஒரு பலமுள்ள மனிதனாக நினைக்கக்கூடாது. நமது இனத்தில் அபூரணம் அவர்களாலேயே பல்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நமது இனத்தின் முதல் மனிதனாகிய ஆதாம் மிதமிஞ்சிய பலமுடையவராக இருந்தார் என்று யூகிப்பதற்கு எந்த வித காரணமும் இல்லை. அப்படியிருந்திருந்தால் அது முரட்டுதனத்தை குறித்திருக்கும். இந்த கொள்கை பழங்களிலும் காய்கறிகளிலும் காணப்படுகிறது. நாம் அதிகமாக விளைந்த ஆப்பிளை பார்க்கும் போது, அது சாதாரண ஆப்பிளைப் போல மிருதுவாக இராது. இதே போல மனிதரிலும் அதிகமாக வளர்ந்தால் இராட்சதனைப் போல இருந்தால் அவன் மிகவும் முரடனாக இருப்பான். நாம் நமது ஆண்டவரை முரட்டுத்தனமுள்ளவராகவோ அல்லது பலவீனமுள்ளவராகவோ கருதக்கூடாது. ஆனால் உயர்ந்த பண்புடையவராக, தகுதியான பலமும் சரீரமும் உடையவராக இருந்தார் என்று கருத வேண்டும்.

நாம் சிலுவையைப் பற்றி நினைக்கும் போது, அது லேசானதாக இருக்கும் என்று கருத முடியாது. எருசலேமின் அருகாமையில் உள்ள மரங்களெல்லாம் லேசான கனமுள்ளதல்ல. மிகவும் கனமானது. சாதாரணமாக ஒலிவ மரம் தான் அங்கே அதிகமாக இருந்தது. அது மிகவும் கனமானதாகவும் அடர்த்தி மிகுந்ததாகவும் இருக்கும். சிலுவையானது இ பூமிக்கு கீழே மூன்று அடியும் மேலே தேவையான உயரமும் இருந்திருக்கும். அதாவது பன்னிரண்டிலிருந்து பதினான்கு அடி உயரமுள்ளதாகவும் குறுக்கு மரம் குறைந்த பட்சம் ஐந்து அடியாகவும் இருந்திருக்கும். அதன் தடிமன் வளையக்கூடாததாகவும், சுமையை தாங்கக் கூடியதாகவும் இருந்திருக்கும். ஆகையால் அதன் கனம் நூற்றைம்பதிலிருந்து இருநூறு பவுண்டுகளாக இருக்கும் என்று நாம் யூகிக்கலாம். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது அது லேசானதாக இருந்திருக்க முடியாது.

இந்த சம்பவத்திலிருந்து பாடங்கள்

கர்த்தர் பாரச்சிலுவையின் கீழாக விழுந்தார் என்ற இந்த பாரம்பரிய செய்தியினால் நாம் அதிகமாக அனுதாபம் கொள்ள காரணமிருக்கிறது. இந்த சமயத்தில்தான், பலமும் முரட்டுத்தனமுள்ள இ நாட்டிலிருந்து வருகிற சீரேனே ஊரானாகிய சீமோன் என்பவனை நூற்றுக்கதிபதியும் அவனது சேவகர்களும் பிடித்து நிறுத்தி சிலுவையை சுமப்பதில் இயேசுவுக்கு உதவும்படி பலவந்தப்படுத்தினார்கள். இருந்தும் சிலுவையின் பாரம் முழுவதும் இயேசுவின் மேலேயே இருந்தது.

இந்த சம்பவத்தில் நமக்கு பாடங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒன்று, இயேசுவின் விசுவாசமுள்ள பதினோறு சீடர்கள் இந்த சிலுவை சுமக்கும் சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிட்டார்கள். முதலாவது அவர்களை கண்டனம் பண்ண வேண்டும். எனினும் அவர்கள் உயிருக்கு பயந்தார்கள் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் மேல் நாம் பரிதாபம் கொள்ளுகிறோம். அதே சமயம் ஆண்டவரோடு இணைந்த ஒவ்வொன்றிலும் அதிகமான தைரியம் வேண்டும் என்கிற ஒரு பாடத்தை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கர்த்தருக்கு மரண தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று திரளான ஜனங்கள் கூச்சலிட்டது போல சீடர்களின் மரணத்திற்காகவும் கூச்சலிட ஆவலாய் இருந்தார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் அவர்களில் ஒருவர் கர்த்தருக்காக மரிக்கவும் தயார் என்று சொல்லியிருந்தார். மற்றவர்களும் அதே போல் சொன்னார்கள். சோதனை நேரத்தில் அவர்கள் தைரியத்தை

வெளிப்படுத்தாதிருந்தது எப்படி விநோதமாக இருக்கிறதுஸ சோதனை வரும் போது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்திக் காண்பிப்பதைக் காட்டிலும் இதை வாயினால் சொல்லுவது சுலபமானது. உகந்த நேரத்தில், துன்பங்கள், பயங்கரமான காட்சிகள் மற்றும் சப்தங்கள் பயங்கரத்துடன் வரும்.

இப்படிப்பட்ட காரியம் எதையும் ஆண்டவருக்கு செய்ய நமக்கு நிச்சயமாக சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆனால் அவர் இன்னும் சகோதர்களுக்குள் நம்முடன் இருக்கிறார் என்று நாம் உணருகிறோம். ஆண்டவரின் சிலுவையை சுமக்க உதவுவதற்கு இன்னும் நமக்கு என்ன ஒரு மேன்மையான சலுகை வழங்கப்படுகிறதுஸ அவரது சகோதரரில் சிறியவனுக்கு செய்யப்படுவதை அவருக்கே செய்வதாக அவர் அங்கீகரிக்கிறார் என்று அறிவது எவ்வளவு அனுகூலமானது!

முடி சூடுதலுக்கு முன்னானது சிலுவை சுமத்தல்

இதோடு இணைந்த இன்னொரு கருத்தை நாம் அங்கே பெறுகிறோம். சீமோன் சிலுவை சுமக்கும் அவசியத்தை, சுமையை விருப்பத்துடனோ, விருப்பமில்லாமலோ பெறுகிறான். ஆனால் அவனது அனுபவங்கள் எப்படிப்பட்டது என்பது குறித்து நமக்கு பதிவுகள் இல்லை. ஆனால் அதன் பிறகு அவன் ஆண்டவரின் சீஷனானான் என்று பாரம்பரிய செய்திகள் நமக்கு அறிவிக்கின்றன. ஆகையால் கர்த்தரின் கிருபையால் சில சமயங்களில் பொறுப்புகள் நம்மேல் வைக்கப்படுகின்றன. கர்த்தர் நம்மேல் சிலுவையை வைத்தால் அதை சந்தோஷத்துடன் சுமப்போமா அல்லது முறுமுறுப்போமாடு நாம் சிலுவையை நாடிச் செல்லாமல் இருந்தும்இ அது நம்மேல் பலவந்தமாக வைக்கப்பட்டாலும் அதை சந்தோஷத்துடன் சுமந்தால் நாம் ஒரு ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவோம்.

சோதனைகளும் துன்பங்களும் வரும்போது சிலுவைகள் நம்மேல் சுமத்தப்படும் போது, அது முடி சூடுதலுக்கு நெருக்கமானது என்பதை உணர்ந்து, சிலுவை சுமக்கும் சந்தர்ப்பத்தை மெச்சினால் சந்தோஷம் நம்முடையது. இந்த நிகழ்ச்சியில் சீமோன், அவனது அடிச்சுவட்டில் நடந்து அவனது முன்மாதிரியை பின்பற்றி சிலுவை சுமக்க உதவுகிற கர்த்தரின் சகல விசுவாசிகளையும் குறித்துக் காட்டுகிறான். சிலுவை நமக்கு மிகவும் பாரமாக இருக்காது, கர்த்தர் கனமான பகுதியை சுமப்பார். எல்லாம் நமது நன்மைக்கு ஏதுவாகவும் ஆசீர்வாதத்திற்கு ஏதுவாகவுமே நடக்கும் என்பதே நமது அனுபவங்களாக இருக்கும்.

